

θεις ὁ Κούμας, ὡς ὁ Στέφανος Δούγκας, νὰ ὑπομείνη τὰς
 μυρίας μηχανογραφίας τῶν ἐχθρῶν τῆς Σχολῆς, ὡς αὐτὸς
 μαρτυρεῖ, ἀνεχώρησε κατὰ τὰς ἀρχὰς αὐγούστου τοῦ 1815,
 καὶ δὲν ἠθέλησε πλέον νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν Κουρουτσέσμιον
 Σχολὴν. Ἐπὶ τοῦ Κούμα οἱ μαθηταὶ ἠριθμοῦντο περὶ τοὺς ἑκα-
 τὸν ἄποροι οἱ πολλοὶ καὶ ὅμως ἄτακτοι καὶ ἀνάγωγοι κατὰ
 τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ πάντες ἔζων ἐντὸς τοῦ σχο-
 λείου ἐχρειάζετο ἀστυνομικὴ τις ἐπαγρύπνησις ἵνα χαλινώνη
 τὰς ἑρμᾶς αὐτῶν. Ἐκ τούτων ὑπότροφοι ἦσαν 14, λαμβάνοντές
 μηνιαῖον σιτηρέσιον ἀπὸ τὸ ταμεῖον τοῦ σχολείου. Μετὰ τὸν
 Κούμαν φαίνεται διδάξας ἐν τῇ Σχολῇ Σέργιος ὁ Μυστάκης
 μέχρι τοῦ 1817, ὃς ἔπειτα ἀπῆλθεν εἰς Βλαχίαν· μετὰ δὲ
 τοῦτον μνημονεύεται ὁ Ἄρχιμανδρίτης Παρθένιος, μεθ' ὃν
 προσεκλήθη ἐξ Ἰασίου Γεώργιος ὁ Θεραπειανός· ἀλλὰ τίς
 τούτων πρῶτος μέχρι τοῦ 1820 καὶ ἐπὶ πόσον διετέλεσε
 σχολαρχῶν, μένει ἄγνωστον. Ἐν τούτοις δὲ μνημονεύονται
 Κωνσταντῖνος Ψωμάκης, Παΐσιος Καραπατάς καὶ ἄλλοι
 παρ' ἄλλων, ὧν τῆς διδασκαλίας ὁ χρόνος καὶ ἡ διάρκεια
 ἀόριστος. Κατὰ δὲ τὸ 1820 ἡ Μ. Ἐκκλησία προσεκάλεσε
 Γρηγόριον τὸν Σαράφην ἐκ Κυδωνιῶν Σχολάρχην τῆς Σχο-
 λῆς· οὗτος φθάσας εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἀποποιησά-
 μενος δι' ἀποχρῶντας λόγους τῆς θέσεως, συνίστησι τὸν
 δοκιμώτερον τῶν μαθητῶν του νεωστὶ φθάσαντα ἐνταῦθα
 καὶ εἰς τινα οἶκον τοῦ Φαναρίου διδάσκοντα, τὸν Ἱερομόνα-
 χον Σαμουὴλ τὸν Κύπριον, ἄνδρα διαπρέποντα ἐπὶ ἀρετῇ
 καὶ μαθήσει καὶ φιλοπονώτατον. Ἐγκαταστάς λοιπὸν Σχο-
 λάρχης ἐν τῇ κατὰ Ξηρὰν Κρήνην Σχολῇ ἐδίδασκεν ἅμα τὰ
 Γραμματικὰ καὶ τὰ Ἐγκύκλια μέχρι τοῦ 1825, ὅτε διὰ
 διαφόρους λόγους κατὰ τὸν ὀκτώβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους με-
 τατεθείσης τῆς Σχολῆς εἰς Φανάριον, ἐδίδασκε πάλιν μέχρι
 τοῦ 1830. Περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους τούτου εἰς τὸν τῆς Μη-